

Tisdag 15 November 2005, 01:00
Länstidningen | Lokalt Nöje

Wojtek Goral blåser tufft i saxofonen och Jerry vrålar rock 'n' roll. Ringside heter föreställningen som förvandlade Storsjöteatern till en hårt svängande 50-talsjukebox i går kväll. I kväll är det reprisdags. Foto: Henrik Flygare

Jerka har allt och lite till

Jag kan inte låta bli att tänka på en recension i Aftonbladet från Jerry Williams sommarturné 2004. En hänförd recensent som rent åldersmässigt inte borde "hajta stajlen" prisade Jerry som en häpnadsväckande sensation.

"Han glider, dansar, sprattlar, sladdar, gapar oavbrutet, sticker ner mikrofonen innanför byxlinningen, juckar och tar sig på "chefen". Han liknar en gråsprängd Michael Jackson med raggarstuk. Det är stor underhållning", skrev den begeistrate recensenten.

När "Jerka" i går kväll fyllde Storsjöteatern till absolut sista stol så gjorde han allt det där och lite till. På sitt helt tidlösa och okopierbara vis. Med det eleganta, coola och tuffa sjumannabandet Rebel Dela Qesta som medspelare blev det ungefär som att satsa på en häst med tre ben över mållinjen. Utgången var så att säga väntad.

Med suveräna musiker som kapellmästaren Svante Persson, trummisen Åke Sundquist, slidefantomen Janne Oldaeus, Kaj Söderström på en glödande hammondorgel, basisten Anders Kotz och saxduon Wojtek Goral och Viktor Sand så var det den klassiska rock 'n' rollens bulls eye som gällde.

Efter 160 gig i Stockholm så har Ringside sick sackat sig igenom vårt avlånga land sedan början av september. Med tanke på att gårdagens spelning var nummer 37 på den turnén, och att man sammanlagt är framme vid framträdande 197, så skulle man kunna tro att showen skulle präglas av en sorts återhållsam rutin.

Men icke. Det två seten på vardera en timme utvecklar sig mestadels till en vilt svängande jukebox där det känns som om Jerrys förebilder Little Richard, Elvis Presley, Ray Charles och Chuck Berry, mest hela tiden står i kulissen och pushar på bandet.

Jerrys mellansnack är obetalbart. Som små noveller ur det verkliga livet som man aldrig vill ska ta slut. Och även om han gjort det 196 gånger tidigare så gör han det fortfarande från hjärtat. Det kommer han alltid att göra.

Han berättar om iskalla turnéminnen i "raggarbusken", hur knäckt han blev första gången han hörde Little Richard vråla ur sig "Long Tall Sally" och såg Elvis live i Stockholm. Han häcklar med finesse Pat Boone som aldrig riktigt fattade det där med rock 'n' roll attityden, dömer helt bort rock på tyska, franska och finska och minns vännen Cornelis Vreeswijk som i unga år fick känna på främlingsföraktet i sitt nya hemland

Han är rakt igenom äkta och framför allt med värme, humor och distans. Låtlistan tänker jag inte rabbla upp här för alla dem som man ville höra fanns där.

Rock 'n' rollen har uppnått en mansålder. I Jerry Williams händer blir det uppenbart att den aldrig kommer att dö.

Till sist vill jag bara gratulera alla er som har biljetter till kvällens gig. Håll hårt i de plåtarna.

Björn Bostrand

bostrand.mops@ltz.se
063-15 55 12